

להיות פראייר?

בשעה שראיתי איך אני הפראיירית היחידה בעולם, היחידה שמקריבה את הבגרות שלי בשביל המועדונית הזאת,

היחידה שמפספסת את ההפסקה שלי בשביל לדבר עם ג'סיקה העולה החדשה, היחידה ששוטפת כלים בבית הזה,

היחידה ששמה חגורה ולא מסיעה יותר משתיים כי אני "נהג חדש"... היחידה.

חשבתי לעצמי איך זה שתמיד אני נופלת להיות הפראיירית הסדרתית-?

איך זה שתמיד כשצריך מתנדבת לעשות את הקניות לפעולת חג"ס אני מוצאת את עצמי סוחבת את כל הכיבוד... לבד

דפדפתי קלות בדפים וספרים וראיתי שבסלנג הישראלי, פראייר הוא אדם המאפשר את ניצולו בידי אחרים. זהו מושג מפתח בחברה הישראלית, מעין מטאפורת שורש,

המוכר כמוטיב מרכזי בתפיסה של מה זה להיות ישראלי, הרצון לא להיות "פראייר!"

אחד הפרדוקסים בפרויקט הציוני הוא בכך שהציונות ביקשה לייצר יהודים שלא יהיו פראיירים,

אך כדי להגשים זאת היא תבעה משמעת חזקה לכלל, למדינה ולארץ ובעצם להיות פראיירים במונחים של ימינו-

אם אתן עדיין לא מתפתלים מאי נוחות מקסימלית סימן שלא הבנתם:

מי שנלחם על המדינה הוא- פראייר,

מי שייבש ביצות וחלה בקדחת- הוא פראייר,

מי שהקים עמותות חסד- הוא פראייר

כן כן, מי שהקים את 'יד שרה', אגודת 'אפרת', 'יד אליעזר' גמ"חים עירוניים או סתם חג"סניקית מתלהבת- היא פראיירית!!!

את אידיאליסטית- אז את גם פראיירית!!!

אם נתעמק במושג פראייר שאנחנו כל כך דואגים להתרחק ממנו נגלה שפראייר מבוסס על יידיש, המילה מתארת אדם שומר חוק, בניגוד לעבריינים מקצועיים.

"מה את פראיירית שאת נוסעת לפי החוק? כולם פה נוסעים על 120 אז מה את נוסעת על 90?!"

את פראיירית שאת נותנת לכולם לעקוף אותך?!?!

וזועקות לי המילים בראש ואני מתה לצעוק לכולם-כן אני פראיירית!
אני פראיירית שבזכותי תקום המדינה! אני פראיירית שתקדם את העולם. ואתה מה?
אתה לא פראייר- כי הכל עדיף מלהיות פראייר- עדיף להיות רוצח בכביש ולתת למנקה לעבוד לבד,
ולא לעשות את הכל כי אני לא היחיד בעולם-

אבל אם לא אתה ואני מי כן יעשה? מי נשאר עם כוח רצון ואמיתיות בנשמה?
מי מסוגל לעמוד מול העולם ולהתגבר על היצר הרע שזועק- "פראייר פראייר"
ולהמשיך ללוות חברה שביקשה שיבואו איתה לנטול ידיים רק כדי לשמח אותה!
לא כי גם אני צריכה ממנה טובה- אלא סתם כי אני פראיירית פשוטה!

אנחנו פראיירים אידיאליסטים! פראיירים בנשמה!

